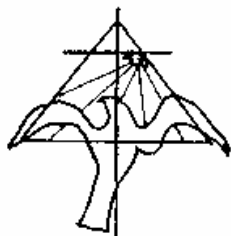

7-8
červenec
srpen
2005

Košířský farní list

Červenec Srpen

Zůstaň s námi... (Lk 24,29)

Mnozí z nás už mají jasný program na letní měsíce, které poskytují očekávaný a blahodárný odpočinek od celoročních námah a starostí. Konečně si člověk může najít více času na sebe i na svou rodinu a přátele, s nimiž prožije společné chvíle radosti a pohody.

Máme zároveň krásnou příležitost prožívat spojení s Pánem Ježíšem, který je s námi v tolika kostelech naší malebné vlasti i v zahraničí. V tomto Roce eucharistie k nám mohou promlouvat některé podněty k prohloubení života v tomto směru. Na našich prázdninových cestách se můžeme podobat učedníkům, kteří putovali do Emauz, jak o tom čteme v závěru Lukášova evangelia. Cestou mluvili s Ježíšem. I my můžeme mluvit s Ježíšem na našich cestách přírodou. Mluvme s ním i o něm s těmi, kteří budou s námi.

U stolu pak učedníci poznali Pána při lámání chleba. Poznávejme důvěrněji Pána Ježíše také ve svatém přijímání.

Boží muka rozesetá po české krajině dávají příležitost k zamyšlení...

Abychom mohli přijmout bohaté milosti svatého přijímání, je nutné se k němu dobře připravit. Tělesně i duchovně. První stránka spočívá v eucharistickém půstu (jedna hodina) a vhodném oblečení (nepřicházejme tak jako na pláž nebo na hřiště, i v létě je možné vzít na sebe lehké delší oblečení). Druhá je mnohem důležitější a týká se čistého svědomí a zbožnosti srdce. Mít čisté svědomí znamená být alespoň bez všech těžkých hříchů neboli ve stavu posvěcující milosti. Zbožnost srdce spočívá ve vzbuzování:

1. víry, naděje a lásky;
2. pokory a lítosti;
3. nejhlubší úcty ke Kristu a vroucí touhy po spojení s ním

Po sv. přijímání máme:

1. Pánu Ježíši se pokorně klanět a jemu děkovat, že k nám přišel;
2. jemu se dávat do služeb a obnovit dobrá předsevzetí;
3. prosit ho, aby svou milostí stále s námi zůstal;
4. jemu s důvěrou sdělovat záležitosti duše i těla (např. zdokonalení v určitém směru, uzdravení v nemoci, atd.).

Co nejvíce soustředění máme svými slovy vroucně promlouvat k Pánu Ježíši, nyní v nás přítomnému: děkujeme mu, klaníme se mu, obnovujeme svůj úmysl zcela mu náležet a upřímně ho milovat, hříchů se varovat, plnit jeho vůli.

Také ho prosíme, abychom takto posílněni se nikdy od něho neodloučili dobrovolným hříchem a zůstali v jeho přátelství na věky.

Ať nás v těchto měsících oblaží nejen hojnost slunečního světla a příznivé počasí, ale také jas Kristovy lásky, která naplní naše srdce cestou modlitby a eucharistického spojení.

Svatý Norberte, ty jsi byl přijat do nebeské slávy po kajícím a Bohu zasvěceném životě. Bohatě jsi čerpal z eucharistického pramene díky hlubokému a intenzivnímu prožívání tohoto tajemství. Uč nás svým příkladem a provázej nás svou přímluvou, abychom zde na zemi co nejlépe žili ve spojení s Trojjediným Bohem a v bratrské lásce a jednou prožívali s tebou blaženost věčného života. Amen.

P. Lohelius

Liturgický kalendář

Červenec

3. neděle	14. neděle v mezidobí
4. pondělí	Památka sv. Prokopa, opata
5. úterý	Slavnost SV. CYRILA, MNICHA A METODĚJE, BISKUPA, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy
9. sobota	Památka sv. Adriana a Jakuba a druhů mučedníků
10. neděle	15. neděle v mezidobí
13. středa	Sv. Jindřicha
14. čtvrtek	Památka bl. Hroznaty, mučedníka
15. pátek	Památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve
16. sobota	Panny Marie Karmelské
17. neděle	16. neděle v mezidobí
21. čtvrtek	Sv. Vavřince z Brindisi, kněze a učitele církve
22. pátek	Památka sv. Marie Magdalény
23. sobota	Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
24. neděle	17. neděle v mezidobí
25. pondělí	Svátek sv. Jakuba, apoštola
26. úterý	Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů P. Marie
27. středa	Sv. Gorazda a druhů
29. čtvrtek	Památka sv. Marty
31. neděle	18. neděle v mezidobí

Blahoslavený Hroznata – zakladatel premonstrátských klášterů v Teplé a Chotěšově

Srpen

1. pondělí	Památka sv. Alfonsa Marie z Liguori, biskupa a učitele církve
4. čtvrtek	Památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze
6. sobota	Svátek Proměnění Páně
7. neděle	19. neděle v mezidobí
8. pondělí	Památka sv. Dominika, kněze
9. úterý	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
10. středa	Svátek sv. Vavřince, mučedníka
11. čtvrtek	Památka sv. Kláry, panny
12. pátek	Sv. Jany Františky de Chantal, řeholnice
13. sobota	Památka sv. Gertrudy, panny
14. neděle	20. neděle v mezidobí
15. pondělí	Slavnost NANEBEVZETÍ PANNY MARIE POUTNÍ SLAVNOST NA KLAMOVCÉ
20. sobota	Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve
21. neděle	21. neděle v mezidobí
22. pondělí	Památka Panny Marie Královny
23. úterý	Sv. Růženy z Limy, panny
24. středa	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola

25. čtvrtek Sv. Benedikta, Jana, Matouše, Izáka a Kristiána, mučedníků
 27. sobota Památka sv. Moniky
 28. neděle 22. neděle v mezidobí
 29. pondělí Památka Umučení sv. Jana Křtitele

Oznámení

- Během měsíce července a srpna nebudou pravidelné bohoslužby v pondělí a v úterý Na Klamovce s výjimkou poutní slavnosti v pondělí 15. srpna, kdy bude mše sv. v 17,30 hod.
- Všechny farní katecheze dětí, mládeže a dospělých budou pokračovat v září.

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 10. června 2005 při kostele Nejsvětější Trojice v Košířích

Přítomní: P. Lohelius, MUDr E.Horáková, S.Hojek, J.Havel, V.Bobysud, J.Nekula a S.Dobeš

Program:

- **přednáška jáhna K. Mráčka** v podzimním čase: téma a datum upřesní P. Lohel v dostatečném předstihu
- **úprava kostelů a dořešení jejich okolí:** využití prázdné niky u vstupu do areálu kostela sv Jana. Je navrhováno umístit tam sochu některého z našich světců (sv Václav, sv Ludmila, sv Jan), nebo i možnost vrátit tam původní kříž, uložený nyní již řadu let provizorně ve věži. Ing Funda již na minulé schůzi slíbil prozkoumat původní dokumentaci, zda v ní není o využití niky nějaká zmínka, které by bylo možno event. také využít.
K event. umístění vhodné sochy ve volné nico u sv Jana projednáno, že Vítek Bobysud pozve tvůrce pamětní desky P. Verneru – sochaře pana Štěrbu, aby uvažovaný prostor prohlédl, případně navrhl možnost využití, možno-li, též s předběžným odhadem nákladů, které by si navrhované řešení vyžádalo. Podle sdělení Ing Bobysuda by dodání vhodné skulptury pro atelier sochaře pana Štěrbu nebylo velkým problémem. Je tedy třeba znát jeho návrh a podle našich možností se pro nějaké řešení rozhodnout.
- **řešení přípravy pro farní aulu** dosud není navrženo, P. Lohelius v té věci osloví pana arch Smolíka, který však v poslední době nebyl k dostižení (nemoc).
- **Způsob generální opravy střechy u sv Jana** k zamezení dlouhodobě se vyskytujícího zatékání je stále ještě nedořešen. S příslušnými pracovníky konsistoře průběžně jedná P. Lohel ve spolupráci se stav. Havlem.
- **oživení event. znovuvytvoření webových stránek naší farnosti** projedná předseda s ing V.Drábem a J. Brůčkem a požádá je, aby navrhli řešení během prázdninových měsíců

Vzhledem k nastávajícím prázdninám bylo rozhodnuto příští schůzku výboru svolat na pátek 09.09.tr na obvyklém místě a čase.

Průběh jednání zaznamenal:

Stanislav Dobeš

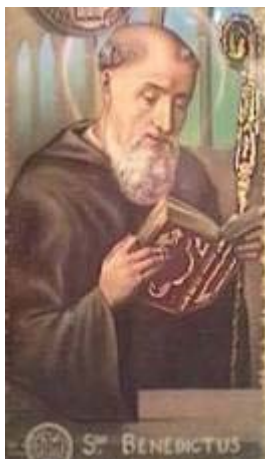
Naši světci

Sv. Benedikt (asi 480 – asi 547), svátek 11. července

U příležitosti obnovení válkou zničeného kláštera na Montecassinu v r. 1964 prohlásil papež Pavel VI. sv. Benedikta patronem celé Evropy.

Náš dnešní papež Benedikt XVI. při generální audienci dne 27.4. t.r. vysvětlil volbu svého jména také tím, že jméno Benedikt připomíná mimořádnou osobnost západního mnišství, sv. Benedikta z Nursie, spolupatrona Evropy spolu se sv. Cyrilem a Metodějem a se svatými ženami Brigitou Švédskou, Kateřinou Sienskou a Edith Steinovou. Řád jím založený měl podstatný vliv na rozšíření křesťanství na celý evropský kontinent. Osoba sv. Benedikta

je symbolem jednoty Evropy a neoddiskutovatelných křesťanských kořenů její kultury a civilizace.

Svatý Benedikt není tak znám jako sv. František nebo sv. Ignác. Žil také podstatně dříve, ve velmi neklidné době stěhování národů. V době jeho života do našich zemí přicházeli první Slované.

Hlavní životopisné údaje jsou čerpány z druhé knihy Dialogů papeže Řehoře Velikého. Tyto Dialogy jsou věnovány životu světců a základům duchovního života. Mají čtyři knihy a celá druhá z nich je věnována sv. Benediktovi. Jsou psány asi 50 let (možná méně) od smrti světce, v době života jeho žáků, a obsahují tedy spolehlivé historické jádro.

Sv. Benedikt se narodil v městě Nursii (dnešní Norcia) severovýchodně od Říma. Jako mladý byl na studiích v Římě. Ale život ve velkém městě a nedobré chování jeho spolužáků ho znechutili. Odešel do hor u Subiaca východně od Říma a tam ztrávil tři roky poustevnickým životem v jeskyni. Byl znám svými ctnostmi a proto ho mniši z blízkého kláštera požádali, aby je vedl. Ale mniši byli nepořádní a nechtěli se podřídit Benediktovým požadavkům a rozhodli se, že ho otráví. Podali mu k jídlu pohár otráveného vína. Benedikt jídlo požehnal, kalich praskl a víno vyteklo. Poznal, co se stalo a vrátil se do samoty. Podle sv. Řehoře měl Benedikt dar čist v myslích lidí, dar prorocství a rozpoznávání ďáblových útoků. V té době k němu začali přicházet lidé, aby je duchovně vedl. Přibývalo jich, a tak založil v okolí dvanáct klášterů se dvanácti mnichy v každém. V těch místech v jeskyních nahoře ve skalách je dnes klášter, vede k němu silnička. Je to velmi působivé místo.

Kolem roku 530 odchází na Montecassino, asi 100 km jihovýchodně od Říma. Na vrcholu hory stály pohanské svatyně, které rozbořil nebo přizpůsobil a vybudoval tam svůj první klášter. Montecassino už nikdy neopustil a také tam zemřel. Tam také napsal svou Řeholi, pravidla mnišského života. Řehole má prolog a 72 krátkých kapitol, celkem 40 stránek formátu A4. Sv. Benedikt nebyl původcem mnišství. To pocházelo z východu, z egyptské pouště, z Palestiny a z Malé Asie. Ale vybral z existující tradice to podstatné a k tomu přidal své zkušenosti pro ty, kteří chtějí hledat Boha ve společenství. Brzy po smrti světce byl klášter na Montecassinu r. 577 vypálen při vpádu Langobardů do Itálie a mniši uprchli do Říma.

Sv. Benedikt měl rodnou sestru, snad dvojče, Sv. Scholastiku. Velmi se podporovali v duchovním životě. Sv. Scholastika založila ženské kláštery. Jsou, podle tradice, pochováni ve stejném hrobě.

Heslem benediktinského řádu je "Ora et labora" - "Modli se a pracuj". K tomu malý příběh: Jel mnich na loďce přes rybník. Na jednom vesle bylo napsáno "Ora", na druhém "Labora". Ze břehu na mnicha volá muž: "Proč se máme modlit, vždyť přece práce stačí k obživě i k oslavě Boha." Mnich neodpověděl nic, jen veslo s nápisem "Ora" pustil a vesloval jen jedním veslem. Loďka se začala točit v kruhu. Muž na břehu na mnicha volá: "Co děláš, vždyť nikam nedojedeš." A mnich odpovídá: "A tak se to stane každému, kdo opustí modlitbu."

Svatý Benedikte, oroduj za nás !

A. Grün: Svatý Benedikt z Nursie.

Svatý Benedikt, sborník v redakci českých benediktinů v emigraci. Druhé vydání 1992.

Prameny z internetu.

M.P.

Farní zájezd do Poličky a Litomyšle

V sobotu 28.května v 7 hodin ráno jsme naplnili autobus až do posledního místa, ale nikdo nepřebyl a doplňková doprava nebyla nutná. Za svitu sluníčka, které slibovalo až příliš teplý den jsme se vydali na cestu přes Kolín, Čáslav, Hlinsko do Poličky. Den jsme za jízdy zahájili poutní písní a ranní modlitbou církve - chválami.

Paní Ludmila Češková z farní komunity v Řepích, která zájezd zorganizovala, nás seznámila s programem. V **Poličce** jsme zhruba obhlédli část hradeb a zastavili na náměstí s morovým sloupem a barokní radnicí. Morový sloup je z let 1727–31 se sochami J.Pacáka a byl postaven jako dík za ochranu před morem v r. 1713. Pak jsme již spěchali na 11 hodin ke kostelu navštívit rodnou světličku hudebního skladatele Bohuslava

Martinů nahoře v kostelní věži. Chtělo to vyšlapat 192 schodů, ale stálo to za to. Polička je krásné město se zachovalým původním půdorysem ověčená velmi dobře zachovalými hradbami.

Ve městě se sice nezachovalo mnoho domů gotických nebo barokních, protože město utrpělo řadou požárů, ale do historického jádra nevnikla žádná moderní stavba, která by rušila. Zástavba je nízká a celá historická část města působí velmi útulně. Z věže bylo krásně vidět mělkou kotlinu, v které město leží. A vítr na Vysočině příjemně foukal a horko bylo snesitelné.

Po 12. hodině jsme v kostele sv. Jakuba z r. 1865 (původní kostel podlehl požáru v r.1845) slavili mši sv., tentokrát bez varhan. Protože místní pan děkan je nemocný, s kostelem nás stručně seznámila paní Ludmila. Pak následoval důležitý bod programu – oběd. Měli jsme výběr z několika jídel a rádi jsme po dobrém a vydatném jídle poseděli a popovídali. Pak prohlídka města pokračovala prohlídkou muzea a hřbitova s některými zajímavými náhrobkami. Hřbitovní kostel sv. Michala z poloviny 16. století jsme prohlédli jen z vnějšku. Několik z nás zaujal švabachový nápis na hřbitovní kostnici. Pro zájemce bych nabídl toto čtení: "Pomni o poczestni na popel nass genž wnitř odpočiwa."

Pak jsme se pomalu shromažďovali k odjezdu o půl páté a při tom začalo nabízení a rozdávání pečených dobrot. Myslím, že jich tentokrát bylo více než obvykle. Po krátké jízdě jsme se octli v **Litomyšli**. Město je skutečně pěkně upraveno. Prohlídka byla jen zvenku, ale stála za to. Obhlédli jsme náměstí s mariánským sloupem a mnoha pamětními deskami známých i méně známých českých osobností. Pak jsme vystoupali k piaristickému kostelu s původním gymnáziem,

dnes muzeem a k zámku. Tam ještě probíhají stavební úpravy. Naproti je dům s deskou připomínající narození Bedřicha Smetany. Přes klášterní zahrady jsme prošli k proboštskému kostelu a zpět k autobusu. A před nástupem i po něm stále dobré duše nabízely pečivo.

Odjížděli jsme ve čtvrt na sedm směrem k Pardubicím. Tam jsme u nádraží vysadili našeho hosta z Hlinska, pana Josefa Plíška. Navíc k plánovanému

programu jsme se zastavili v **Libici nad Cidlinou** u vykopávek slavníkovského hradiště – domova sv. Vojtěcha. Připomněli jsme si dávnou historii našeho národa i jeho znamenité syny, sv. Vojtěcha a Radima, kteří odtud vyšli zvěstovat křesťanství. Místo je pěkně upraveno a působí klidně a důstojně. Zpěv chorálu „Hospodine pomiluj nás“ byl při západu slunce pěkným ukončením dne.

Ale ještě ne tak docela. Z Libice je to po dálnici do Prahy jen skok, ale byl čas den opravdu uzavřít večerní modlitbou nešpor. Po deváté hodině jsme se pod sv. Janem rozcházeli.

Zájezd proběhl v milé atmosféře našeho společenství, jako konečně vždycky, a za jeho organizaci i za milé provádění paní Ludmile srdečně děkujeme.

M.P.

Foto: V. Funda, M. Prager

Malé doplnění k minulé farní výpravě PREMONSTRÁTI A BISKUPSTVÍ V LITOMYŠLI

Při návštěvě krásného historii bohatého města Litomyšle se otevřely některé otázky kolem přítomnosti premonstrátů a existence biskupství na tomto místě. Těmito několika řádky bych rád doplnil to, co i pro mne bylo neznámé a co nám buď neuměla nebo z časových důvodů nemohla vysvětlit sličná dlouhovlasá průvodkyně ze zámku.

Ohlédneme-li se do starší doby, zjistíme, že za Břetislava II. snad 1090 byl v Litomyšli benediktinský klášter, patrně filiálka Opatovic, biskup Jindřich Zdík měl patrně hlavní účast na předání Litomyšle premonstrátům, kteří přišli 1145-50 asi ze Strahova. Zdík dal klášteru jméno „Mons Oliveti“. První opat Hory olivetské se jmenoval *Jan* (1145-57). Je velmi pravděpodobné, že mocný klášter, kterým se Litomyšl brzy stal, nezůstal bez ženského konventu.

Litomyšlských opatů se počítá celkem 13. Z Litomyšle bylo založeno Hradisko (klášter u Olomouce). Roku 1294 přijalo jeho paternitu sedm uherských kanonií.

S novým arcibiskupstvím v Praze bylo založeno v Litomyšli sufragánní biskupství (menší biskupství začleněné v oblasti rozlehlé provincie). Bulla Klimenta VI. z 30. dubna 1344 „Ex supernace providentia majestatis“, jíž povyšuje Prahu na arcibiskupství, je zároveň zakládací listinou nového biskupství v Litomyšli. Nové biskupství nebylo nově dotováno, nýbrž mělo mít své příjmy z premonstrátského kláštera. Prvním biskupem byl jmenován oblíbenec markraběte Karla, loucký opat *Jan*. Dosavadní opat Jindřich byl přeložen do Louky. Je možné, že Jindřich nejevil žádnou ochotu odevzdat novému biskupství řádový majetek. Ten byl roku 1347 rozdělen na část biskupskou a kapitulní. Počet katedrálních kanovníků byl stanoven na 28, z převora se stal probošt, kapitula zůstala premonstrátskou. Nadpočetní kanovníci snad zůstali jako menší, kapitule podřízený konvent, z kterého se kapitula doplňovala, nebo byli rozesláni na fary a do nového konventu ve Svitavách. Podobně i bratři laici. Z biskupů někteří byli premonstráti. První byl *Jan* (1344-53), poslední *Jan Železný*. (1388-1430).

Roku 1425 byly město i kapitula obleženy a zničeny, kanovníci utekli do Svitav. Klášterní budovy a katedrální kostel Panny Marie byly časem zcela zničeny. Jejich trosky se nacházejí zasypány nánosem štěrku, na kterém jsme stáli na rozlehlé ploše podél zámku. Zbytkem je kaple sv. Markéty v proboštském domě, která ušla zničení a při které byl v 17. století založen klášter piaristů. Ti si pak postavili kostel Nalezení sv. Kříže, kolem kterého jsme procházeli na cestě k zámku. Biskupství nebylo potom obsazováno, až zaniklo. Probošti (převoři) litomyšlského konventu ve Svitavách (podobně ve stejné době žili želivští v exilu v Jihlavě) se jmenují administrátory litomyšlské diecése. Jejich moc nad diecézí byly zpočátku nepatrná a pak žádná. Území se časem zcela vrátilo pod poslušnost biskupů, z jejichž oblastí byla litomyšlská diecése utvořena, to je pražského a olomouckého.

Pokus obnovit litomyšlskou kanonii roku 1621 se nezdařil. Biskupství bylo obnoveno 1664 v Hradci Králové.

Připravil P. Lohel s použitím knihy Svatý Norbert od P. Tadeáše Řeháka O.Praem.

Další pohledy na víru

DUCHOVNÍ PRAXE

31. Jak zpytujeme svědomí?

Svědomí zpytujeme tak, že projdeme Boží a církevní příkázání, sedmero hlavních hříchů, svaté sliby (u řeholníků – sliby chudoby, čistoty a poslušnosti a řeholní pravidla) a stavovské povinnosti a při tom hledáme, jak jsme se proti nim prohřešili myšlenkami, slovy a skutky nebo opominutím.

Lze se také zpytovat podle povinností a poměru k Bohu, k bližním a k sobě. U těžkých hříchů se rozpomeňme i na počet a na důležité okolnosti, které činí hřích těžším. (Na příklad: okrást chudého nebo těžce urazit rodiče, duchovní osobu je větším hřichem než pouhá krádež nebo urážka.)

Při zpytování nebudme ani lehkomyšní ani příliš úzkostliví. Pro pravidelnou měsíční zpověď stačí zpravidla zpytovat se asi 15 minut, pro pravidelnou týdenní zpověď např. u řeholníků stačí 5 až 7 minut.

Povšimněme si hlavně těch chyb, které nám jsou *pramenem jiných chyb*. Dále takových, k nimž cítíme silnější náklonnost, které ztlačně porušují domácí svornost a mír, a konečně těch, z nichž nám přichází zvláště zatěžko se vyznat. Zpytování před zpovědí si usnadníme, zpytujeme-li se pravidelně a přesně každý den večer.

Poznáváme naše farníky...

V oznámení o květnové svatbě **Marušky Fundové a Michala Hronka** jsme slíbili doprovodit toto oznámení několika dokumentárními obrázky, které nyní uvádíme z produkce otce a tchána ing. V. Fundy.

K prázdninovému přemýšlení (výroky sv. Ignáce z Loyoly)

„Starejme se pouze o plnění vůle Boží: o všechno další, co bude k našemu prospěchu se postará již Bůh“

Větší péče o časné věci než je zapotřebí je důkazem buďto nedůvěry v Boha nebo chtivosti. Ten, který živí nebeské ptactvo nezapomene na svoje děti. Znepokojujeme se zbytečně. Kdybychom se více potěšovali vnitřními věcmi, mysleli bychom méně na věci časné; jestliže se jimi duch zabývá, nemůže se bez boje pozvedat k nebeským. Je to velmi špatný obchod: za ztrátu nebeských si kupovat pozemské.

Proč se necháváš honit prací? Marně seješ, marně zaléváš, nedá-li Bůh vzrůst. V jeho ruce se rozmnožují chleby, že stačí tisícům. Ti, kteří jsou štedrými k Bohu, nemusí se obávat nedostatku.

Kdo hledá nadbytek, ať jej hledá v duchovních věcech. Hojnost uděluje jen ten, od něhož všechno pochází. Jestliže je nedostatek ve věcech časných, hled', nepředcházel-li mu nedostatek ve věcech duchovních.

Všechno, co potřebuji vědět o životě, jsem se naučil z Noemovy archy...

Za první: nezemškat loď.

Za druhé: pamatovat si, že jsme všichni na jedné lodi.

Za třetí: plánovat dopředu. Když Noe stavěl archu, nepršelo.

Za čtvrté: udržet se fit. Když vám bude 600 let, někdo vás může požádat, abyste udělali něco opravdu velkého.

Za páté: neposlouchejte kritiky, prostě pokračujte v práci, která se musí udělat.

Za šesté: postavte svou budoucnost na vysokém základu.

Za sedmé: z bezpečnostních důvodů cestujte v párech.

Za osmé: rychlost není vždy výhodou. Šneci byli na palubě s gepardy.

Za deváté: když jste ve stresu, chvíli se plavte.

Za desáté: pamatujte, archu stavěli amatéři, Titanic profesionálové.

Za jedenácté: bouřka nevádí, když jste s Bohem, vždy na vás čeká duha.

Hezké a úsměvné prázdniny pod ochranou Boží!

Vydává:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

Redakční rada:

P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, V. Plíšek, M. Práger

Technická redakce:

J. Brůček

Uzávěrka:

15. každého měsíce

Náklad:

170 výtisků

Neprodejné